

fra 5 til 7, og af disse to skulde saa Lærerne i den Kreds, som Værgeraadet omfatter, vælge den ene, og den anden skulde Kommunalbestyrelsen vælge. Den fik da 3 at vælge i Stedet for 2. Dersom denne Sag kan ordnes paa denne Maade, har jeg personlig ikke det mindste derimod og skal bidrage mit dertil.

Saa skal jeg sige til det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) — som stillede i Udsigt, at han til 3die Behandling vilde komme med Ændringsforslag af ret vidtgaende og omfattende Natur, idet han vilde have Værgeraadet valgt paa en ganske anden Basis, nemlig saaledes, at Kommunevælgerne skulde have almindelig Valgret til dette Valg osv. —, at denne Sag have vi jo ogsaa talt om i Udvalget, og det har været ønsket fra flere Sider end netop fra det ærede Medlem for Middelfarts Side; men vi indsaa den Gang, at det vilde være at lægge en Hindring i Vejen for Lovforslagets videre Gang. Vi resignerede saa og vare alle i Udvalget enige derom, og saa havde vi troet, at denne Sag ikke var kommen oftere frem. Det plejer jo ikke at være Tilfældet, at man under saadanne Omstændigheder tager en saadan Sag frem netop ved 3die Behandling. Det er altsaa en ny Sæd og Skik, der her indføres, men det er noget, jeg ikke kan forhindre, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer at tage denne Sag under nøje Overvejelse, og jeg vil sige til Tingets ærede Medlemmer, at jeg tror, at de, som ville disse Børn og de Forældre, som Lovforslaget omhandler, vel tjene denne Sag bedst ved at vedtage Loven i den Skikkelse, hvori den nu foreslaas affattet, og lade de store vidtgaende Ændringer ude af Verden for denne Gang.

Saa skal jeg til Slutning takke den højtærede Minister for de velvillige Udtalelser, der kom fra hans Side. Selv om han paa enkelte Punkter havde nogen Betænkelighed ved Udvalgets Flertals Ændringer, indrømmede han dog, at han kunde tage imod dem alle, og tillod sig at anbefale dem, og det er jeg ham taknemmelig for. Jeg har altsaa det bedste Haab om, at dette Lovforslags Gang fremdeles skal kunne fortsættes saaledes, at det maa kunne naa frem til Vedtagelse.

Ellinger: Naar jeg undtager et Par mindre Forslag, er hele Udvalget jo enig om de Ændringer, som her foreslaas, og det forekommer mig dog, at det havde været naturligt, at vi Udvalgsmedlemmer havde indskrænket os til at lade den af os valgte Ordfører bringe Sagen frem for

Tinget, saaledes at ikke Forhandlingerne kom til at strække sig over et længere Tidsrum end det allerhøjest nødvendige. Det vakte derfor ikke ringe Forbavselse, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), som jeg desværre ikke ser i Dag, i Forgaars holdt en meget lang Tale om meget, som imidlertid i meget ringe Grad vedrørte de foreliggende Ændringsforslag.

Jeg ved egentlig ikke, hvorfor det ærede Medlem holdt denne meget lange Tale. Hvis det var for at rose sig selv og sine Meningsfæller, og navnlig sig selv, ja saa ser jeg nok, der kunde være Grund for ham dertil, og det har han jo ogsaa benyttet sig af, men ogsaa benyttet sig deraf med Urette. Han er gaaet langt videre, end Forholdene tillode ham det. Maa jeg anføre et lille typisk Eksempel derpaa. Det ærede Medlem siger: „Jeg hilser med Glæde Ændringsforslaget under Nr. 30, i hvilket det udtrykkeligt siges, at Optagelseshjem og Børnehjem ikke maa findes i Forbindelse med Fattiggaarde. Jeg har været med til at rejse dette Spørgsmaal sammen med min Meningsfælle . . .“ og saa fremdeles. Det ærede Medlem maa vide, at dette ikke er Tilfældet. Dersom han vil gennemlæse det Foredrag, som han holdt ved 1ste Behandling — det er et drøjt Arbejde, men den brødefulde maa jo altid finde sig i Straffen —, saa vil han neppe finde nogen Tanke fremsat om dette fra hans Side, hvorimod den er fremsat fra anden Side, idet dette var Tilfældet fra min Side, og der er ogsaa for Udvalget desangaaende fremsat Ændringsforslag fra min Side. Men altsaa dette som et typisk Eksempel paa, hvorledes det ærede Medlem tilegner sig, hvad der fra forskellige Sider er fremkommet i denne Sag, og fremstiller det som hans eller hans Venners store og gode Handling. Jeg vil nu sige, at naar det er nødvendigt, at Heltgerninger altid skulle udbasuneres af Helten selv, er der vel i Reglen lidt mugt ved Sagen. Saa snart et Udvalg har optaget en Tanke, der er fremsat under 1ste Behandling, er det Udvalgets Tanke og Udvalgets Forslag, og det tilkommer formentlig ikke de enkelte Medlemmer, der først have fremsat Tanken ved Sagens 2den Behandling, idelig at fremhæve Paterniteten.

Jeg ved, som sagt, ikke, hvorfor det ærede Medlem holdt sin lange Tale. Var det for at forhale Sagen? Man kunde blive lidt mistænksom i saa Henseende, naar man ser, at det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte om denne